YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

15 päivänä helmikuuta 2007 *

Asiassa C-345/04,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 26.5.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 12.8.2004, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Centro Equestre da Lezíria Grande L^{da}

vastaan

Bundesamt für Finanzen,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas sekä tuomarit A. Borg Barthet ja U. Lõhmus (esittelevä tuomari),

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Saksan liittotasavalta, asiamiehinään C.-D. Quassowski ja A. Tiemann,

– Italian tasavalta, asiamiehenään I. M. Braguglia, avustajanaan avvocato dello Stato G. De Bellis,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään B. Eggers ja R. Lyal,

kuultuaan julkisasiamiehen 22.6.2006 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Portugalin oikeuden mukaan perustettu Centro Equestre da Lezíria Grande Lda -niminen yhtiö (jäljempänä CELG) ja Bundesamt für Finanzen (liittovaltion veroviranomainen, jäljempänä Bundesamt) ja jossa on kyse siitä, että Bundesamt hylkäsi veron palauttamista koskevan hakemuksen, joka koski yhteisöveroa, joka pidätettiin lähdeverona CELG:n, joka on rajoitetusti verovelvollinen, Saksasta saamista tuloista.

Asiaa koskevat kansalliset oikeussäännöt

3 Saksan yhteisöverolain (Körperschaftsteuergesetz), sellaisena kuin se on vuonna 1991 muutetussa muodossaan (1991, BGBl. 1991 I, s. 639; jäljempänä KStG) 2 §:n 1 momentin mukaan yhtiöt, jotka eivät ole sijoittautuneet Saksaan, ovat rajoitetusti verovelvollisia ja niiltä kannetaan kyseinen vero Saksassa ainoastaan niiden sieltä saamista tuloista.

4 Tuloverolain, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 1997 (Einkommensteuergesetz, BGBl. 1997 I, s. 821; jäljempänä EStG 1997), 49 §:n 1 momentin, luettuna yhdessä KStG:n 8 §:n 1 momentin ja tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 15.7.1980 tehdyn Saksan liittotasavallan ja Portugalin tasavallan välisen sopimuksen (Abkommen zwischen der Bundesrepublik Deutschland und der Portugiesischen Republik zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, BGBl. 1982 II, s. 129), 17 artiklan 2 kappaleen kanssa, mukaan tuloista, joita Portugalin oikeuden mukaan perustettu yhtiö saa taiteellisista esityksistä Saksassa, kannetaan Saksassa yhteisöveroa.

5 EStG:n (BGBl. 1990 I, s. 1898), sellaisena kuin se on vuonna 1990 muutetussa muodossaan, 50 a §:n 4 momentin 1 kohdan, sellaisena kuin sitä oli sovellettava vuonna 1996, sanamuoto on seuraava:

"Rajoitetusti verovelvollisten tulovero pidätetään tulon lähteellä tulosta, joka saadaan Saksasta taiteellisten esitysten, urheilusuoritusten tai muiden vastaavien suoritusten johdosta tai tällaisten suoritusten hyödyntämisestä Saksan alueella, mukaan luettuna tulo, joka saadaan edellä mainittuihin suorituksiin liittyvien suoritusten perusteella, riippumatta siitä, kuka tulon saa – –."

6 EStG 1997 50 §:n 5 momentin neljännen virkkeen 3 kohdassa, jota sovellettiin taannehtivasti verovuoden 1996 osalta, säädetään kuitenkin seuraavaa:

"Rajoitetusti verovelvollinen, jonka tuloista pidätetään vero tulojen lähteellä 50 a §:n 4 momentin 1 tai 2 kohdan mukaisesti, [voi pyytää], että pidätetty ja suoritettu vero palautetaan kokonaan tai osittain. Palauttamisen edellytyksenä on se, että elinkeinomenot tai tulonhankkimismenot, jotka ovat suorassa taloudellisessa yhteydessä näihin tuloihin, ovat enemmän kuin puolet kyseisten tulojen määrästä."

7 Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetystä asiakirja-aineistosta ilmenee, että toisin kuin rajoitetusti verovelvolliset, Saksassa yleisesti verovelvolliset voivat vähentää kyseisessä jäsenvaltiossa verotettavista tuloistaan sen alueella tapahtuneisiin taiteellisiin esityksiin tai urheilusuorituksiin liittyvät menot kokonaisuudessaan.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

8 CELG, joka on pääasian valittaja, on Portugalin oikeuden mukaan perustettu pääomayhtiö, jonka kotipaikka ja johto sijaitsevat Portugalissa. CELG on yhteisöveron osalta Saksassa rajoitetusti verovelvollinen, ja kyseinen vero on maksettava ainoastaan Saksasta saaduista tuloista. Vuonna 1996 CELG järjesti kiertueen, johon kuului ratsastusesityksiä ja -oppitunteja ja joka ulottui Euroopan unionin eri maissa sijaitseviin neljääntoista kaupunkiin, joista yksitoista sijaitsi Saksassa.

9 Vuonna 1997 CELG vaati EStG 1997:n 50 §:n 5 momentin ja KStG:n 8 §:n 1 momentin nojalla, että Bundesamt palauttaa sille sen Saksasta saamista tuloista lähdeverona pidätetyn yhteisöveron eli 71 758 Saksan markkaa.

10 CELG esitti tätä tarkoitusta varten oikeaksi todistetun jäljennöksen Portugalin tilinpäätöksestään, johon sisältyi luettelo menoista, jotka liittyivät koko kiertueeseen, joka toteutettiin vuonna 1996. Tässä luettelossa mainittiin seuraavat menot: viestintä-, matka-, majoitus-, mainonta- ja henkilöstömenot, hevosiin liittyvät juoksevat kulut, veden ja sähkön toimittamiseen liittyvät menot, eläinlääkäri- ja lääkemenot, kengityksestä aiheutuvat menot, hevosten ja ratsastajien varustemenot, kuljetuksista kuorma-autoilla aiheutuneet menot, veroneuvontamenot sekä hevosia koskevat poistot. Myöhemmin CELG vetosi lisäksi kirjanpidosta ja lisenssimaksujen maksamisesta aiheutuneisiin menoihin. Se tahtoi vähentää 11/14 näistä kokonaismenoista Saksasta saaduista tuloista.

11 Bundesamt epäsi CELG:n hakeman palautuksen, koska tämä ei ollut toimittanut alkuperäisiä asiakirjoja todistuksena väitetyistä kuluista.

12 CELG:n tästä päätöksestä tekemä oikaisuvaatimus hylättiin muun muassa siksi, että tietyt ilmoitetut menot eivät olleet suorassa taloudellisessa yhteydessä Saksasta saatuihin tuloihin.

13 CELG valitti tästä hylkäyspäätöksestä Finanzgericht Kölniin. Kyseinen tuomioistuin hylkäsi valituksen yhtäältä sillä perusteella, että väitetyt menot eivät ole tietyiltä osin suorassa yhteydessä tuloihin, joista on pidätetty vero Saksassa, ja toisaalta sillä perusteella, että kyseiset menot eivät vastaa yli 50 prosentin osuutta mainituista tuloista.

14 CELG teki Finanzgericht Kölnin tuomiosta Revision-valituksen Bundesfinanzhofiin.

15 Bundesfinanzhof huomauttaa, että Finanzgericht Kölnin tosiseikkoja koskevista toteamuksista ilmenee, että CELG:lle aiheutuneet menot, jotka ovat suorassa taloudellisessa yhteydessä kyseisen yhtiön Saksasta saamiin tuloihin, eivät ylitä 50:tä prosenttia mainituista tuloista. Se kuitenkin toteaa, että CELG vetoaa myös siihen, että on olemassa yleisiä menoja, ja että vaikka näiden yleisten menojen luonteeseen, koostumukseen ja suuruuteen sekä mahdollisuuteen, että on olemassa lisätuloja, jotka on otettava huomioon, liittyy tiettyjä epäselvyyksiä, näistä samoista toteamuksista ilmenee, että kaikki CELG:lle aiheutuneet menot, mainitut yleiset menot mukaan lukien, ovat enemmän kuin puolet tulojen määrästä.

16 Bundesfinanzhof katsoo kuitenkin, että koska verotuksen kannalta maassa asuvaa verovelvollista, joka on yleisesti verovelvollinen, ja ulkomailla asuvaa verovelvollista, joka on vain rajoitetusti verovelvollinen, kohdellaan eri tavalla verotettavien tulojen määrittämisen osalta, voidaan epäillä, onko EStG 1997:n 50 §:n 5 momentin neljännen virkkeen 3 kohta sopusoinnussa yhteisön oikeuden kanssa ja erityisesti

perustamissopimuksen 59 artiklan, jossa taataan palvelujen tarjoamisen vapaus, kanssa. Se viittaa yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-234/01, Gerritse, 12.6.2003 antamaan tuomioon (Kok. 2003, s. I-5933).

17 Tässä tilanteessa Bundesfinanzhof päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Onko EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan vastaista, että Saksassa rajoitetusti verovelvollinen, joka on toisen jäsenvaltion kansalainen, voi vaatia Saksasta saamistaan tuloista lähdeverona pidätetystä verosta palautusta vain, jos näiden tulojen kanssa suorassa taloudellisessa yhteydessä olevat elinkeinomenot ovat enemmän kuin puolet tulojen määrästä?"

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

18 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksessään, onko perustamissopimuksen 59 artiklan kanssa ristiriidassa pääasiassa kyseessä olevan kaltainen jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka mukaan silloin, kun rajoitetusti verovelvollinen vaatii palautusta lähdeverona pidätetystä yhteisöverosta, elinkeinomenojen, jotka liittyvät toimintaan, josta on saatu tuloja kyseisessä jäsenvaltiossa, huomioon ottaminen edellyttää, että kyseiset menot ovat suorassa taloudellisessa yhteydessä näihin tuloihin ja että ne ovat enemmän kuin puolet mainittujen tulojen määrästä.

19 Aluksi on syytä muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan välitön verotus kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, mutta jäsenvaltioiden on tätä

toimivaltaansa käyttäessään noudatettava yhteisön oikeutta (ks. vastaavasti mm. asia C-250/95, Futura Participations ja Singer, tuomio 15.5.1997, Kok. 1997, s. I-2471, 19 kohta; asia C-294/97, Eurowings Luftverkehr, tuomio 26.10.1999, Kok. 1999, s. I-7447, 32 kohta; asia C-55/98, Vestergaard, tuomio 28.10.1999, Kok. 1999, s. I-7641, 15 kohta; asia C-141/99, AMID, tuomio 14.12.2000, Kok. 2000, s. I-11619, 19 kohta ja asia C-446/03, Marks & Spencer, tuomio 13.12.2005, Kok. 2005, s. I-10837, 29 kohta).

20 On myös muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan perustamissopimuksen 59 artiklassa vaaditaan poistamaan kaikki palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat rajoitukset, jotka on asetettu sillä perusteella, että niiden tarjoaja on sijoittautunut muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa palvelut suoritetaan (ks. vastaavasti mm. asia 205/84, komissio v. Saksa, tuomio 4.12.1986, Kok. 1986, s. 3755, Kok. Ep. VIII, s. 769, 25 kohta; asia C-180/89, komissio v. Italia, tuomio 26.2.1991, Kok. 1991, s. I-709, 15 kohta ja asia C-290/04, FKP Scorpio Konzertproduktionen, tuomio 3.10.2006, Kok. 2006, s. I-9461, 31 kohta).

Suoran taloudellisen yhteyden olemassaolo

21 Kuten tämän tuomion 18 kohdasta ilmenee, silloin, kun vaaditaan palautusta lähdeverona pidätetystä yhteisöverosta, ensimmäisenä edellytyksenä on, että elinkeinomenot ovat suorassa taloudellisessa yhteydessä siinä valtiossa saatuihin tuloihin, jossa toimintaa harjoitetaan.

22 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että verojärjestelmä, jonka mukaan silloin, kun tietyssä jäsenvaltiossa lasketaan veron määräytymisperustetta ulkomailla asuvien verovelvollisten osalta, otetaan huomioon ainoastaan voitot ja tappiot, jotka perustuvat näiden verovelvollisten toimintaan kyseisessä valtiossa, on kansainvälisessä vero-oikeudessa vahvistetun ja yhteisön oikeudessa tunnustetun alueperiaatteen mukainen (ks. vastaavasti em. asia Futura Participations ja Singer, tuomion 21 ja 22 kohta ja asia Marks & Spencer, tuomion 39 kohta).

23 Elinkeinomenot, jotka ovat suorassa yhteydessä ulkomailla asuvan henkilön tietyssä jäsenvaltiossa harjoittamaan toimintaan, josta on syntynyt siellä verotettavaa tuloa, on puolestaan lähtökohtaisesti otettava huomioon kyseisessä valtiossa, mikäli siellä asuvien henkilöiden osalta veroa kannetaan kyseisten henkilöiden nettotuloista tällaisten menojen vähentämisen jälkeen. Yhteisöjen tuomioistuin on nimittäin todennut edellä mainitussa asiassa Gerritse antamansa tuomion 27 kohdassa, että tällaisten menojen huomioon ottamisessa maassa asuvat henkilöt ja ulkomailla asuvat henkilöt ovat toisiinsa rinnastettavissa tilanteissa. Kun jäsenvaltio myöntää siellä asuville henkilöille mahdollisuuden vähentää kyseessä olevat menot, se ei lähtökohtaisesti voi pitää niiden huomioon ottamista poissuljettuna ulkomailla asuvien henkilöiden osalta.

24 Kun siis valtio, jonka alueella toiminnasta on syntynyt verotettavaa tuloa, käyttää siellä verotusvaltaansa, sen on säädettävä, että tähän toimintaan suoraan liittyvät menot voidaan ottaa huomioon ulkomailla asuvan henkilön verotuksessa. Tältä osin on kuitenkin täsmennettävä, ettei yhteisön oikeus ole esteenä sille, että jäsenvaltio menee tätä pitemmälle siten, että se sallii sen, että myös menot, jotka eivät ole tällaisessa yhteydessä, otetaan huomioon (ks. vastaavasti em. asia FKP Scorpio Konzertproduktionen, tuomion 50–52 kohta).

25 Jäsenvaltiosta, jossa toimintaa harjoitetaan, saatuihin tuloihin suorassa yhteydessä olevilla elinkeinomenoilla on katsottava tarkoitettavan menoja, jotka ovat suorassa taloudellisessa yhteydessä palveluun, jota on verotettu kyseisessä valtiossa, ja jotka siis liittyvät erottamattomasti tähän palveluun, kuten matka- ja majoitusmenot. Tässä yhteydessä on yhdentekevää, missä ja milloin menot syntyivät.

26 Asiakirja-aineistosta ilmenee, että CELG, joka on sijoittautunut Portugaliin, sai Saksan alueella tuloja siellä järjestämästään taiteellisesta toiminnasta. CELG:lle aiheutui näiden esitysten yhteydessä edellä 10 kohdassa mainittuja elinkeinomenoja, joista tietyt menot syntyivät etukäteen mainittujen esitysten järjestämisestä ja suunnittelusta ja tietyt menot näiden esitysten yhteydessä ja joiden osalta se vaatii, että ne otetaan huomioon Saksassa. Kansallisen tuomioistuimen, jonka käsiteltävänä

pääasia on ja joka vastaa annettavasta ratkaisusta, on määritettävä pääasian yhteydessä, mitkä CELG:n ilmoittamista elinkeinomenoista ovat niitä, jotka ovat suorassa yhteydessä kyseisessä valtiossa verotettuihin palveluihin ja jotka siis liittyvät erottamattomasti näihin palveluihin.

27 Näin ollen on katsottava, että perustamissopimuksen 59 artikla ei ole esteenä sille, että kansallisessa lainsäädännössä sellaisen yhteisöveron palauttamisen, joka on pidätetty lähdeverona rajoitetusti verovelvollisen saamista tuloista, edellytyksenä on se, että elinkeinomenot, joiden huomioon ottamista kyseinen verovelvollinen vaatii, ovat suorassa taloudellisessa yhteydessä kyseessä olevan valtion alueella harjoitetun toiminnan yhteydessä saatuihin tuloihin, kunhan tällaisina menoina pidetään kaikkia menoja, jotka liittyvät erottamattomasti tähän toimintaan, riippumatta siitä, missä tai milloin nämä menot syntyivät.

Vaatimus, jonka mukaan menojen on oltava enemmän kuin puolet tulojen määrästä

28 Pääasiassa kyseessä olevassa lainsäädännössä säädetyssä toisessa edellytyksessä, joka koskee palautuksen saamista yhteisöverosta, joka on pidätetty lähdeverona ulkomailla asuvan verovelvollisen Saksasta saamista tuloista, on kyse siitä, että elinkeinomenojen, jotka ovat suorassa taloudellisessa yhteydessä näihin tuloihin, on oltava enemmän kuin puolet mainittujen tulojen määrästä.

29 Tällaisessa edellytyksessä voi olla kyse siitä, että yhtiön, joka haluaa harjoittaa taiteellista toimintaa tai urheilutoimintaa taikka muuta vastaavaa toimintaa muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa sillä on kotipaikka, palvelujen tarjoamisen vapautta rajoitetaan.

30 Tästä edellytyksestä on nimittäin seurauksena se, että kun tällainen yhtiö vaatii lähdeverona pidätetyn veron palauttamista, sen kyseessä olevaan taloudelliseen toimintaan suorassa yhteydessä olevia menoja ei järjestelmällisesti oteta huomioon tästä toiminnasta saatuja tuloja verotettaessa.

31 On siis todettava, että kun pääasiassa kyseessä olevassa lainsäädännössä rajoitetusti verovelvolliselle aiheutuneiden elinkeinomenojen huomioon ottaminen riippuu siitä, että tämä lisäedellytys täyttyy, siinä on lähtökohtaisesti kyse perustamissopimuksen 59 artiklan nojalla kielletystä rajoituksesta.

32 Näin ollen on tutkittava, onko tällainen rajoitus perusteltavissa.

33 Saksan hallituksen esittämää perustelua, jonka mukaan kansallisella lainsäädännöllä on tavoitteena välttää se, että menot otetaan huomioon kahteen kertaan eli sekä valtiossa, jossa yhtiön kotipaikka sijaitsee, että valtiossa, jossa palvelut on suoritettu ja jossa tuloja on verotettu, ei voida hyväksyä.

34 On ensinnäkin korostettava, että tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyssä Saksan liittotasavallan ja Portugalin tasavallan välisessä sopimuksessa sovelletaan niin kutsuttua hyvitysmenetelmää.

35 Tästä seuraa, että portugalilaiselta yhtiöltä kannetaan veroa Portugalissa kaikista tuloistaan, mukaan lukien tulot, jotka on saatu toiminnasta, jota on harjoitettu Saksassa, missä näistä tuloista kannetaan myös vero. Kaksinkertainen verotus

vältetään sillä, että ensimmäisessä valtiossa vähennetään toisessa valtiossa maksetun veron määrää vastaava määrä. Tällaisella järjestelmällä estetään se, että menot otetaan huomioon kahteen kertaan, sillä kun ensimmäinen valtio soveltaa kyseistä järjestelmää, se voi tarkastaa elinkeinomenot, jotka on otettu huomioon toisessa valtiossa suoritetun veron määrän laskemisessa.

36 Lisäksi EStG 1997:n 50 §:n 5 momentissa säädetään menettelystä, jossa Saksan valtiovarainministeriö voi ilmoittaa rajoitetusti verovelvollisen asuinvaltiolle kyseisen verovelvollisen esittämästä palautusvaatimuksesta. Myös tämän toimivaltaisten kansallisten viranomaisten välisen yhteistyön avulla on mahdollista välttää se, että menot otetaan mahdollisesti huomioon kahteen kertaan. Samoin myös jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien verojen alalla 19.12.1977 annettu neuvoston direktiivi 77/799/ETY (EYVL L 336, s. 15) auttaa osaltaan tämän tavoitteen saavuttamisessa, kun siinä säädetään kyseessä olevien veroviranomaisten välisestä tietojen vaihtamisesta.

37 Näin ollen ei ole perusteltua, että palvelujen tarjoamisen vapautta rajoitetaan kansallisella lainsäädännöllä, jossa rajoitetusti verovelvollisen kyseessä olevasta jäsenvaltiosta saamista tuloista lähdeverona pidätetyn veron palauttamisen edellytyksenä on se, että elinkeinomenot, jotka ovat suorassa yhteydessä näihin tuloihin, ovat enemmän kuin puolet kyseisten tulojen määrästä. On siis todettava, että tällainen lainsäädäntö on ristiriidassa perustamissopimuksen 59 artiklan kanssa.

38 Edellä esitetyn perusteella esitettyyn kysymykseen on vastattava, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen lainsäädäntö ei ole ristiriidassa perustamissopimuksen 59 artiklan kanssa siltä osin kuin sen mukaan yhteisöveron, joka on pidätetty lähdeverona rajoitetusti verovelvollisen saamista tuloista, palauttamisen edellytyksenä on se, että elinkeinomenot, joiden huomioon ottamista kyseinen verovelvollinen tässä tarkoituksessa vaatii, ovat suorassa taloudellisessa yhteydessä kyseessä olevan valtion alueella harjoitetun toiminnan yhteydessä saatuihin tuloihin, kunhan tällaisina menoina pidetään kaikkia menoja, jotka liittyvät erottamattomasti

tähän toimintaan, riippumatta siitä, missä tai milloin nämä menot syntyivät. Tällainen kansallinen lainsäädäntö on sitä vastoin ristiriidassa mainitun artiklan kanssa siltä osin kuin sen mukaan edellytyksenä sille, että mainittu vero palautetaan verovelvolliselle, on se, että nämä samat elinkeinomenot ovat enemmän kuin puolet mainittujen tulojen määrästä.

Oikeudenkäyntikulut

39 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen lainsäädäntö ei ole ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) kanssa siltä osin kuin sen mukaan yhteisöveron, joka on pidätetty lähdeverona rajoitetusti verovelvollisen saamista tuloista, palauttamisen edellytyksenä on se, että elinkeinomenot, joiden huomioon ottamista kyseinen verovelvollinen tässä tarkoituksessa vaatii, ovat suorassa taloudellisessa yhteydessä kyseessä olevan valtion alueella harjoitetun toiminnan yhteydessä saatuihin tuloihin, kunhan tällaisina menoina pidetään kaikkia menoja, jotka liittyvät erottamattomasti tähän toimintaan, riippumatta siitä, missä tai milloin nämä menot syntyivät. Tällainen kansallinen lainsäädäntö on sitä vastoin ristiriidassa mainitun artiklan kanssa siltä osin kuin sen mukaan edellytyksenä sille, että mainittu vero palautetaan verovelvolliselle, on se, että nämä samat elinkeinomenot ovat enemmän kuin puolet mainittujen tulojen määrästä.

Allekirjoitukset